

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/165/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315218808
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315218808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní o rozvod manželstva v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej vo veci navrhovateľa: T. Q. C. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, P.Č.. XXXXXX/XXX, E. O. Š. XXXX, Š., občan SR, právne zastúpený SODOMA VULGAN, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom Kominárska 2, 4, Bratislava, IČO: 47 254 084 za účasti manželky navrhovateľa : M.P. P., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt B. P. XX, XXX XX K., občan SR, právne zastúpený JUDr. Miroslava Tencerová, advokátka so sídlom Hurbanovo nám. 5, 811 03 Bratislava, IČO: 36 071 528, na odvolanie manželky navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10.júla 2017 č.k. 14C 567/2015-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozviedol manželstvo navrhovateľa T. Q. C. P., rod. P., G.. XX.XX.XXXX, P.Č.. XXXXXX/XXX a jeho manželky M. P., P. C., G.. XX.XX.XXXX, P.Č.. XXXXXX/XXXX, uzatvorené dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Miestneho národného výboru v M. O. Ď., vo zväzku X., P. XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom X. Ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami čl. I Základných zásad § 18 § 19 ods. 1, § 23 ods. 1,2,3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len ako „Zákon o rodine“), keď mal z vykonaného dokazovania preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX na Miestnom národnom výbore v M. O. Ď.. U navrhovateľa ide o druhé manželstvo, u manželky ide o prvé manželstvo. Z manželstva pochádzajú dve plnoleté deti, M., G.. XX.XX.XXXX a M., nar. X.XX.XXXX. Ďalej mal preukázané, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky rozvodu manželstva účastníkov konania. Vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že ich manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Účastníci ako manželia spolu nežijú, intímne sa nestýkajú, nehospodária spolu a z tohto manželstva pochádzajú dve plnoleté deti. Na základe uvedeného je zrejmé, že manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z funkcií manželstva tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine a tento stav je dlhodobý. Súd sa pokúsil i o zmierenie manželov, a to z dôvodu nesúhlasu manželky s rozvodom manželstva s navrhovateľom, avšak k zmiereniu nedošlo z dôvodu, že navrhovateľ nemá žiadny záujem na zachovaní manželstva s manželkou. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že navrhovateľ už dlhodobo žije v inom partnerskom vzťahu, v ktorom chce zotrvať a nie sú tu dané žiadne dôvody, pre ktoré by súd vzhliadol za vhodné a potrebné zachovať manželstvo účastníkov konania. Súd mal za preukázané, že niet predpokladu reparácie takto narušených vzťahov do budúcnosti. Vzťahy medzi manželmi sú

dlhodobo rozvrátené, manželstvo si neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií tak, ako to stanovuje Zákon o rodine, pričom ako hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd ustálil ochladenie manželských väzieb, chýbajúca vzájomná podpora a porozumenie, rozdielnosť záujmov a predstáv o ďalšom živote a fungovaní. Náboženské dôvody, ochotu starať sa o manžela a zotrvať v manželstve, ktoré uviedla manželka, samé o sebe, bez ochoty druhého partnera existovať v manželskom zväzku, nie sú dôvodom pre zachovanie manželstva. Potrebu osobnej starostlivosti manželky o navrhovateľa z dôvodu jeho zdravotného stavu súd nemal za preukázanú, o to skôr, že navrhovateľ ju nepožaduje (dokonca vylučuje) a že stanovanie týchto potrieb rieši v novom partnerskom vzťahu. Manželia nežijú spolu ako manželia, pričom za tohto stavu je manželstvo účastníkov len formálnym zväzkom. Navrhovateľ nevidí žiaden dôvod ani reálnu možnosť na obnovenie spolužitia, z jeho strany je toto jeho rozhodnutie trvalé a nemenné. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že navrhovateľ má nový partnerský vzťah, v ktorom chce žiť a zotrvať bez ohľadu na existenciu alebo neexistenciu manželstva účastníkov konania. Súd nemal za to, že by príčinou rozvratu manželstva bola nepracovitosť manželky, ktorá mimo to, že preukázala svoju pracovnú činnosť, pracovala podľa svojich možností, navyše sa starala o uspokojovanie potrieb rodiny osobnou starostlivosťou o deti a domácnosť, vytvárala priestor a prostredie na pracovnú realizáciu navrhovateľa. Prípadná nenaplnená predstava navrhovateľa o možnom väčšom zárobku alebo príspevku manželky na spoločnú domácnosť (i keď ním údajne rôznymi formami komunikovaná a akcentovaná), nebola podľa názoru súdu príčinou rozvratu manželstva.

1.2. Súd prvej inštancie poukázal nato, že z výpovedí oboch účastníkov konania je zrejmé, že ich spolužitie nie je možné označiť za manželské tak, ako to má na mysli Zákon o rodine. Navrhovateľ si dlhodobo rieši svoj život nezávisle od manželky, manželia spolu takmer vôbec nekomunikujú, čo bolo zrejmé aj na samotnom pojednávaní. Navrhovateľ sa nezdržiava v spoločnej domácnosti, vybuďoval si nové miesto na bývanie v Š.. Rovnako nemožno hovoriť o vzájomnej pomoci či spolupatričnosti manželov, ktorá by pre ich fyzický vek mala byť v ich manželskom spolužití najdôležitejšou (i keď manželka je ochotná ju poskytovať), keďže v ich spolužití nie sú uvedené skutočnosti prítomné, čo sa potvrdilo výpoveďami oboch účastníkov konania. K tvrdeniu manželky, že i napriek dlhodobějšímu odlúčeniu, ich manželstvo považuje za realistické a že tu nie sú splnené dôvody na rozvod manželstva, keďže účastníci konania takto žili aj predtým počas trvania manželstva súd uvádza, že uvedená skutočnosť nie je relevantným dôvodom na to, aby súd toto manželstvo zachoval v prípade, že jeden z manželov sa domáha rozvodu manželstva práve z dôvodu, že takéto spolužitie mu nevyhovuje a nechce v partnerstve s druhým manželom viac žiť. Súd pri svojom rozhodovaní vzal na zreteľ i vek oboch manželov a dĺžku trvania manželstva, avšak zo samotných vyjadrení a správania oboch účastníkov konania zhladol absenciu citových väzieb medzi manželmi, nesúlad a rozdielne predstavy o spoločnom manželskom spolužití, pre ktoré nie je možné, i keď na tom manželka navrhovateľa trvá, od navrhovateľa spravodlivo požadovať zachovanie formálneho manželského spolužitia s manželkou. Ak by súd k uvedenému pristúpil, nútil by zotrvať v manželstve niekoho, kto takto žiť nechce a žil by, bez ohľadu na trvanie manželstva, v partnerskom zväzku s inou osobou. Poukazujúc na stav v manželstve, ako bol zistený vykonaným dokazovaním, tak ako je vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že vzhľadom na jednoznačný postoj navrhovateľa, nemožno očakávať obnovenie spolužitia manželov a preto návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol.

1.3. Súd prvej inštancie uviedol, že na pojednávaní dňa 10.07.2017 konal a pojednával v neprítomnosti manželky. Po otvorení pojednávania manželka navrhovateľa nebola prítomná, právna zástupkyňa manželky súdu žiadne konkrétne dôvody neprítomnosti jej klientky nevedela uviesť. Poukazovala na to, že súdu malo byť vraj doručené podanie manželky, ktoré konajúci súd v čase konania pojednávania nemal doručené. Písomné ospravedlnenie neúčasti manželky na pojednávaní dňa 10.07.2017 z dôvodu jej práceneschopnosti a žiadosť o odročenie pojednávania bolo predložené súdu až po skončení pojednávania. Účastníci konania a ich právni zástupcovia boli predvolaní na pojednávanie na deň 10.07.2017 priamo na pojednávaní dňa 15.06.2017 (pri stanovení termínu pojednávania súd prihliadal na časové možnosti účastníkov a ich právnych zástupcov), teda predvolanie mali všetci účastníci riadne a včas vykázané. Bez ohľadu na žiadosť manželky o odročenie pojednávania, z dôvodu, že účastníci a ich právni zástupcovia boli riadne a včas predvolaní na pojednávanie, ako aj z dôvodov, že manželka navrhovateľa mala zvoleného právneho zástupcu, ktorý bol prítomný na pojednávaní a že manželka bola prítomná na predchádzajúcom pojednávaní, kde bola vypočutá ako účastník konania, konal súd v súlade s ust. § 180 C.s.p. v neprítomnosti manželky navrhovateľa.

1.4. Súd prvej inštancie návrh manželky na vykonanie dôkazu výsluchom svedka - syna účastníkov konania, M. P., nar. XX.XX.XXXX, na pojednávaní dňa 10.07.2017 uznesením zamietol. Právna zástupkyňa manželky uviedla, že syn mal vypovedať k príčinám rozvratu manželstva a k možnosti obnovenia manželského spolužitia účastníkov konania. S návrhom na doplnenie dokazovania navrhovateľ nesúhlasil z dôvodu, že výsluch svedka v konaní nie je potrebný a svedok, syn účastníkov konania, by mohol len prezentovať svoj súkromný názor na vzťah svojich rodičov. Súd nepovažoval za potrebné a účelné dôkaz výsluchom svedka vykonať, nakoľko skutočnosti, ktoré mali byť preukázané jeho výsluchom, mal súd za preukázané z iných vykonaných dôkazov - výsluchu účastníkov konania. Výsluch syna v konaní o rozvod manželstva jeho rodičov súd nevykonal okrem iného z dôvodu, že i keď ide o plnoleté dieťa, ktoré je spôsobilé vnímať okolnosti, súd má za to, že manželský (partnerský) vzťah rodičov (a možné príčiny rozvratu, jeho fungovanie a prípadne možnosť budúceho fungovania alebo obnovenia) nedokáže objektívne a nezaújato vnímať, pretože jeho pohľad bude vždy skreslený vnímaním účastníkov konania ako jeho rodičov.

1.5. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolania manželka navrhovateľa, ktorá žiadala aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh navrhovateľa na rozvod manželstva zamietne alebo alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podľa jej názoru je napadnutý rozsudok arbitrárny, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci a nepreskúmateľný pre nedostatočne zistený skutkový stav veci. Ona s rozvodom manželstva nesúhlasí, manželstvo bolo do poslednej chvíle harmonické a bez väčších problémov. Celý život starala o chod domácnosti, o výchovu detí a v neposlednom rade bola nápomocná manželovi, ktorí pracoval ako výtvarník a potreboval pre svoju prácu maximálny klud. Poukázala nato, že manželstvo vo veku účastníkov konania už neplní výchovnú funkciu voči deťom a ani sexuálna stránka nie je v tomto vysokom veku rozhodujúca. Nesúhlasila s tvrdením súdu, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že ich manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a podľa jej názoru by manželia mali zotrvať v manželskom zväzku už len z dôvodu úcty jeden k druhému. úrovni chudoby, bez pomoci a bez adekvátnej finančnej podpory. Rozporovala konštatovanie súdu, že nie sú tu dané žiadne dôvody, pre ktoré by súd vzhliadol za vhodné a potrebné zachovať manželstvo a nesúhlasila s tvrdením súdu, že niet predpokladu reparácie narušených vzťahov do budúcnosti. Vzťahy medzi manželmi nie sú trvalo a vážne narušené, ide iba o prechodnú situáciu, ktorá nastala na strane navrhovateľa a podľa jej názoru sa vzťahy v manželstve účastníkov konania dajú do poriadku a manželstvo bude riadne plniť svoju funkciu.

2.1. V odvolaní namietala, že súd nevykonal jej návrh na výsluch plnoletého syna účastníkov konania. Zamietnutie výsluchu súd odôvodnil tým, že syn účastníkov konania, by mohol len prezentovať svoj súkromný názor na vzťah svojich rodičov a manželský vzťah rodičov nedokáže objektívne a nezaújato vnímať, pretože jeho pohľad bude vždy skreslený vnímaním účastníkov konania ako jeho rodičov. V rozpore s názorom súdu mala za to, že práve výsluch ich syna bol veľmi potrebný, nakoľko syn by okrem svojich subjektívnych pocitov vypovedal i o skutočnostiach, ktoré sú súdu neznáme. Súd nevykonaním navrhovaného dôkazu porušil jej právo na spravodlivé súdne konanie. Právo na spravodlivé súdne konanie bolo porušené aj tým, že súd vec prejednal v jej neprítomnosti, ktorá svoju neúčasť riadne a včas ospravedlnila z relevantných dôvodov. Svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 10.07.2017 riadne a včas ospravedlnila s tým, že žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, ktorý uviedla v písomnom podaní keď trvala na tom, aby bola prítomná na pojednávaní. Súd konal v jej neprítomnosti, keď konštatoval, že písomné ospravedlnenie neúčasti manželky na pojednávaní dňa 10.07.2017 z dôvodu jej práceneschopnosti a žiadosť o odročenie pojednávania bolo predložené súdu až po skončení pojednávania. Predložila do spisu fotokópiu podacieho lístka, ktorý dokazuje, že ospravedlnenie bolo podané včas a ak bolo ospravedlnenie založené do súdneho spisu až po pojednávaní, nebola to jej vina, ale najskôr zlyhali zamestnanci súdu, ktorí zodpovedajú za triedenie zásielok. Nakoľko na pojednávaní nebola osobne prítomná, má za to, že súd nemohol zobrať do úvahy a posúdiť všetky objektívne skutočnosti majúce vplyv na výsledné rozhodovanie vo veci a sa nemohla vyjadriť k podstatným okolnostiam, ktoré boli predmetom pojednávania.

3. K odvolaniu manželky sa vyjadril navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. K dôvodom odvolania uviedol, že ich vzhľadom na prejednanú vec považuje za bezpredmetné. V konaní na súde prvej inštancie bolo náležité preukázané, že manželstvo účastníkov konania už neplní svoju funkciu a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, tak ako to má na zreteli § 23 ods. 1 zákona o rodine. Navrhovateľ sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti a s manželkou už viac ako 2

roky nebyva. Momentálne má nový vzťah s priateľkou, s ktorou chce dožiť. K svojej manželke už viac neprechováva citovú väzbu, ktorú je možné od manžela očakávať. Poukázal na skutočnosť, že nikoho nie je možné nútiť, aby zotrval v manželskom zväzku a tiež na skutočnosť, že manželia už nemajú žiadne maloleté deti, na ktoré by mal súd prihliadať.

3.1. Postup súdu, ktorý nevykonal navrhovaný dôkaz a to výsluch plnoletého syna považoval za správny nakoľko ho nemožno považovať za potrebný a účelný dôkaz, keďže skutočnosti, ktoré mali byť preukázané jeho výsluchom, mal súd za preukázané z iných vykonaných dôkazov - výsluchom samotných účastníkov konania. Vznesenú námietku manželky, kde namietala, že pojednávanie a rozhodnutie zo dňa 10. 07. 2017 prebehlo v jej neprítomnosti, nepokladal za relevantnú. Manželka bola osobne prítomná na pojednávaní dňa 15. 06. 2017, kde jej bolo umožnené k návrhu sa vyjadriť. Na pojednávaní dňa 10. 07. 2018 bola prítomná jej právna zástupkyňa a rovnako za obdobie medzi pojednávaním zo dňa 15. 06. 2017 a pojednávaním 10. 07. 2017 nenastali žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné jej osobné vyjadrenie.

4. Replika zo strany manželky navrhovateľa nebola podaná.

5. Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.m.p.“ na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu povinným podaného odvolania (§ 65, § 66 C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie manželky navrhovateľa nie je dôvodné.

7. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia obmedziť sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne, doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

9. Podľa § 23 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

10. Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvozom je skutočnosť, že manželia alebo jeden z nich sa vo vzájomnom správaní sa neriadia pravidlami ustanovenými v Zákone o rodine /§ 18/, a že toto správanie so zreteľom na jeho dĺžku a intenzitu spôsobuje vážny rozvrat medzi manželmi.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutočný stav veci v zmysle § 35 C.m.p.. Prvoinštančný súd vec správne právne posúdil, keď s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 18 a § 23 Zákona o rodine dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na rozvod manželstva z dôvodov, ktoré podrobne rozobral a opísal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje zo závermi súdu prvej inštancie, že manželstvo je dlhodobo trvale a vážne rozvrátené, neplní si svoje ekonomické, biologické a ani výchovné poslanie vzhľadom na skutočnosť, že manželia spolu nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, finančne spolu nehospodária od januára 2015, kedy navrhovateľ žije v inom partnerskom vzťahu a došlo medzi nimi k odcudzeniu. Odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že manželstvo sa uzaviera na základe dobrovoľného rozhodnutia muža a ženy vytvoriť harmonické, pevné a trvalé spoločenstvo, pričom vzhľadom na jednoznačný postoj navrhovateľa už nie je predpoklad dobrovoľného obnovenia manželského spolužitia. Súd prvej inštancie správne zistil a ustálil aj príčinu rozvratu manželstva a svoje rozhodnutie i patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.), na ktoré odôvodnenie poukazuje i odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

12. Vzhľadom na závery súdu prvej inštancie, ktorá boli preukázané vykonaným dokazovaním (pozri odsek 1.1., 1.2.) o existencii vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva a ktorá má za následok že tu neexistuje ďalšia perspektíva obnovenia manželského spolužitia, ako aj vzhľadom na jednoznačný a nemenný postoj

navrhovateľa k rozvodu manželstva nie je dôvodom na zmenu napadnutého rozsudku, len tvrdenie manželky navrhovateľa, že podľa jej názoru, nie sú trvalo a vážne narušené, ide iba o prechodnú situáciu, ktorá nastala na strane navrhovateľa a vzťahy v manželstve sa dajú do poriadku a manželstvo bude riadne plniť svoju funkciu. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd námietky manželky navrhovateľa v tomto smere (pozri odsek 2.) za nedôvodné.

13. Právne irelevantné sú aj jej námietky, že v konaní bolo porušené jej právo na spravodlivé súdne konanie a to tým, že súd prvej inštancie nevykonával jej návrh na výsluch plnoletého syna účastníkov konania a aj tým, že súd vec prejednal v jej neprítomnosti, pričom svoju neúčast' riadne a včas ospravedlnila z relevantných dôvodov (pozri odsek 2.1.).

13.1. K uvedenému odvolací súd poukazuje nato, že samotné nevykonanie navrhovaného dôkazu nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý proces ak súd mal za to, že je riadne zistený skutočný stav veci. Súd nebol viazaný dôkaznými návrhmi účastníkov v zmysle § 36 C.m.p. v tom zmysle, že by bol povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, ale výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania je výlučne na súde. Predovšetkým nevykoná dôkazy, ktoré sú pre vec nerozhodujúce a nemôžu smerovať k zisteniu skutočného stavu veci. Vzhľadom na uvedené a dostatočne zistený skutočný stav veci odvolací súd má za to, že, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď nevykonával manželkou navrhovateľa navrhovaný dôkaz a to výsluch plnoletého syna manželov. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vykonanie navrhnutého dôkazu (pozri odsek 1.4.) považoval za nadbytočné, tento postup riadne v zdôvodnení rozsudku odôvodnil so záverom ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd a preto nevykonanie navrhovaného dôkazu nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Nad rámec záverov súdu prvej inštancie k nevykonaniu tohto dôkazu odvolací súd len dodáva, že manželstvo má aj svoju intímnu rovinu a preto je ťažké zistiť niektoré primárne príčiny rozvratu vzťahov. V danom prípade ale súd prvej inštancie tieto vykonaným dokazovaním zistil a preto je nadbytočné výsluchom svedka plnoletého syna ešte naviac zasahovať do intímnej sféry účastníkov.

13.2. K porušeniu práva na spravodlivý proces nedošlo ani postupom súdu prvej inštancie, ktorý na pojednávaní dňa 10.7.2017 konal a rozhodol v neprítomnosti manželky navrhovateľa. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade boli splnené podmienky na konanie v jej neprítomnosti v zmysle § 180 C.s.p. keďže tu nebol dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1 C.s.p.. V zmysle citovaného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. To znamená, že musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Prvou je, že pre nemožnosť dostaviť sa na pojednávanie sú dané dôležité dôvody, druhou, kumulatívne splnenou, je to, že nemožno od strany alebo jej zástupcu spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V danom prípade manželka navrhovateľa podaním daným na poštovú prepravu dňa 4.7.2017 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní dňa z dôvodu zhoršenia jej zdravotného stavu a požiadala o odročenie pojednávania, ktorú skutočnosť a to zhoršený zdravotný stav sám o sebe je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, t.z. znamená, že prvá podmienka splnená bola. V prejednávanej veci ale nebola splnená druhá podmienka pre odročenie pojednávania, keďže manželka navrhovateľa je v konaní riadne zastúpená advokátkou, ktorá bola prítomná na pojednávaní dňa 10.7.2017 a ktorá mohla uskutočňovať všetky procesné práva, ktoré manželke navrhovateľa ako účastníčke konania patria. Neobstojí preto námietka manželky navrhovateľa, že nemohla vyjadriť k podstatným okolnostiam, ktoré boli predmetom pojednávania. Nadovšetko manželka navrhovateľa bola na predchádzajúcom pojednávaní dňa 15.6.2017 ako účastníčka konania riadne vypočutá a na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 10.7.2017 už žiadne ďalšie dokazovanie súdom prvej inštancie vykonané nebolo. Ak vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v zmysle § 180 C.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti manželky navrhovateľa postupoval procesne správne.

14. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 52 C.m.p. keď nie je spravodlivé žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania priznať.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).